

ת"פ 34964/05 - מדינת ישראל נגד ט' א' א'

בית משפט השלום ברחוותה
ת"פ 34964-05 מדינת ישראל נ' א'

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעвинן: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ט' א' א'

הנאשם

ונוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

ב"כ האנשם עו"ד דganit mishuli

הנאשם בעצמו

זכור דין

על פי הודהתו הורשע הנאשם בשתי עבירות של איומים ובעבירה של תקיפה בגין זוג.

כל המיעשים כוונו כלפי המטלוננט שהיתה בת הזוג של הנאשם במשך שנתיים עד ליום 2011.

לנאשם ולמטלוננט בת משותפת.

ביום 29/12/2011 נפגשו הנאשם והמטלוננט על מנת לקחת את בתם לבדיקה ואיזה אימס הנאשם על המטלוננט כי אם תעוזב אותו - יגע בה.

במהלך חודש מאי 2011, בעת שהתגוררו ייחדיו, ולאחר שהמטלוננט אמרה לנאשם כי ברצונה להפריד ממנה, אימס עליה הנאשם ואומרו "אם אני לא איתך אני מוקן למות".

בתאריך כלשהו שחל כמספרה חודשים לפני 1/12/2011, בעת שבו במסיבה אצל אחותה של המטלוננט, תקף הנאשם את המטלוננט בכך שאחז ביד אחת את גרכונה וחנק אותה.

התביעה הדגישה את הערכיים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשהיו והם שלמות גופו של אדם מפני פגיעה בגופו על ידי בן משפחתו וכן הגנה על האוטונומיה של הפרט לביל יופנה כנגדו מלל מאים.

לטעמה של התביעה מידת הפגיעה בערכיים המוגנים היא ביןונית נוכח תוכן האיומים ונסיבות ביצוע העבירות.

באשר לפגיעה הנאשם בערך המוגן בעבורת התקיפה סבורה התביעה כי מדובר במידה משמעותית שכן הנאשם אחז בגרונה של המתלוונת וחנק אותה.

תוך שהסתמוכה על נסיבות ביצוע העבירות ועל מגוון הלחכות של בתי המשפט, הציגה התביעה מתחם עניישה:

באשר לפרט הראשון שענינו איומים - מסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד לשמונה חודשי מסר בפועל, לצד מסר מותנה, קנס ופיצוי.

באשר לפרט השני - שענינו איומים - מסר על תנאי וצורך של"צ ועד במספר חודשי מסר שיכול וירוץ בדרך של עבודות שירות, לצד קנס.

באשר לפרט השלישי שענינו תקיפה - מסר בן מספר חודשים מסר ועד ל - 12 חודשים מסר בפועל, לצד מסר מותנה קנס ופיצוי.

עוד צינה התביעה כי גם שיש לזכות הנאשם את הודהתו באשמה והחיסכון בזמן שיפוטי ובהעתدة עדים שהיה בכר, הרי שאין לזכותו נטילת אחريות וזאת לאור האמור בתסקרי שירות המבחן.

עם זאת סבירה כי אין כל מקום לקבל את המלצה שירות המבחן באשר לעניישה.

ה התביעה צינה כי המלצה של שירות המבחן היא אף המלצה ועוסקת בשיקומו של הנאשם בלבד ואילו על בית המשפט לאזן את מכלול השיקולים ואת המלצה שירות המבחן כשיעור אחד בלבד מכלול זה.

עוד צינה התביעה כי בענייננו אין כל מקום להקל בעונשו של הנאשם משיקולי שיקום כיוון שהוא לא עבר הליך שיקומי ואף אינדיקציה לכך שייעשה כן בעתיד.

ה התביעה עתרה שלא לזרוף את חלוף הזמן לזכותו של הנאשם שכן הוא לא התיעצב לדינונים בעניינו והיה צורך בהוצאות צווי הבהאה.

ה התביעה עתרה להטיל על הנאשם 8 חודשים מסר בפועל, לצד מסר על תנאי ופיצוי וציינה כי לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם לא עתרה להטיל עליו קנס.

מטרתו של הנאשם העיד דוד אלעוזר, עובד בעיריית רחובות המכיר את הנאשם מזה כארבע עשרה שנים. העד סיפר כי מכיר את הנאשם כמו שעבד במתנ"ס כמדריך עם בני נוער יחד עימיו ועם אחרים יזמו פעילות קהילתית.

עוד העיד מטumo של הנאשם כדי יברך המשמש כЛОביסט בכנסת וכראש מטה המאבק לשינוי העדה האתיתופית. העד סיפר כי הוא מכיר את הנאשם מאז ילדותו והעריץ אותו כאיש חינוך ועתה הוא מכיר אותו חבר. לטעמו הרי שה הנאשם הוא אדם ראוי לכל שבח.

ב"כ הנאשם הפantha לכך שמדובר בשלושה אירועים משנת 2011 הסמוכים זה לזה. מדובר היה בקשר בין שנתיים ימים שלא היטיב הבן עם המתלוונת והן עם הנאשם ועל רקע הייחודיים ביניהם בוצעו המעשים. כן ציינה כי מדובר בעבירה תקיפה אחת שלא הותירה חבלות. בני הזוג נפרדו ונוכון להיום ובטעיה של המתלוונת אין הנאשם רואה את בתו ואין הסדרי ראייה. לנางם שני ילדים מנישואיו הקודמים ועיימם הוא מצוי בקשר. הוא אינו מקיים קשר כלשהו עם המתלוונת.

ה הנאשם נעדר עבר פלילי, שירות שירות צבאי מלא ביחידת קרבית ולאחר מכן עבד כמדריך נוער וכרכץ נוער ברחוותות ולאחר מכן כמנהל היחידה לקידום הנוער בקרית מלאכי. עתה הוא עובד כסוכן נסיעות.

ב"כ הנאשם הדגישה את תרומתו של הנאשם לחברה ולקהילה כפי שאף העידו עדי ההגנה.

לטעמה של ב"כ הנאשם מתחם הענישה הראו נוע בין אי הרשעה וצו מבנן או מסר על תנאי ועד מסטר חודשי מסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפantha אל האמור בתסקרי שירות המבחן ואל המלצות שירות המבחן וביקשה להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

את טיעוניה תמכה בפסקה שהציגה בבית המשפט.

בעניינו של הנאשם ניתנו שלושה תסקרים:

בראשו שביהם נスクרו פרטיו של הנאשם ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות.

שירות המבחן התרשם אותה עת כי הנאשם נוטה להשליך את הקשיים הזוגיים על המתלוונת ובודומה למשורדים אחרים בחוץ מציג את תפקידו כתקין.

שירות המבחן ציין כי זהה היכרות ראשונית בלבד עם הנאשם ומתעוררות שאלות רבות באשר אליו ועל כן בקש ארכה נוספת.

שירות המבחן ציין כי במהלך החקירה לא התייצב הנאשם לדין בעניינו והוצאה נגדו צו הבהא והוא אף לא התייצב בפני שירות המבחן.

שירות המבחן נפגש עם המתלוונת והתרשם כי מערכת היחסים בין הנאשם היה מורכבת ולא יציבה. נמסר כי הנאשם נתה להתרצויות עצם אלימות כלפי המתלוונת לרבות שבירת חפצים ואיומים תדיירים לפגוי עצמו.

התלונה הוגשה מספר חודשים לאחר פרידתם ובעקבות האירוע הראשון בכתב האישום ובשל חשש מפעולותיו של הנאשם. המתלוונת סיפרה כי מאז הגשת התלונה אין לה קשר עם הנאשם.

מדו"ח של פקירת סעד עלה כי המלצהו קיבלו תוקף משפטי ועל פייה יותר צו הגנה בין בני הזוג בתוקפו ועוד נקבע כי יש לקבוע הסדר ראייה לנואם אשר יתקיימו בשלב הראשוני במרקץ קשר.

הסדר ראייה אלה אינם מתקיימים בשל אי שיתוף פעולה של המתלוונת. היא הסבירה זאת בשעות עבודתה ובקושי לתאם מפגשים כנדרש ועוד התנתקה את קיום המפגשים בכך שהנאום עברו סדנה לטיפול בכעסים.

שירות המבחן ציין בתסקריו כי התרשם כי מדובר בנואם בעל נתונים אישיים מורכבים וכי קיימים פערים בין הצהרותיו ואופן הצגת עצמו לבין תפוקדו בפועל. הוא מתקשה לבטא קשיים ומתקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן ואין המלצה טיפולית בעניינו.

מידוחי שני בני הזוג עלה כי הם אינם בקשר ועל כן ציין שירות המבחן, פחות הסיכון הנשקף מן הנאשם.

לאחר תסקיר זה, לא התייצב הנאשם לארבעה דיונים בעניינו ומשוחד ההליך הוא נשלח שוב אל שירות המבחן על מנת לקבל תסקיר משלים.

מתסקיר זה עולה כי אף שירות המבחן ניסה לברר עם הנאשם את נסיבות אי התייצבותו לדיניהם בפני בית המשפט ואך בפני שירות המבחן אך לא קיבל הסברים מניחים את הדעת.

הנאום ציין כי אינו עובד מזה שנה וחצי ונטען בחובות כבדים על רקע אי תשלום מזונות לגרושתו מנישואיו הראשונים. הוא סיפר על קשר טוב עם ילדיו מנישואיו אלה וביקש לחדש את הקשר עם בתו מן המתלוונת.

גם בפגישה אחרת ודוגמה למשפחה ולסביבה הקרויה ולצד זאת, ניכרו קשיים לבחון באופן ביקורתי את אופן התנהלותו במישורי חייו השונים ובפרט בקשר הזוגי.

הנאום תאר את אירועי כתוב האישום כנקודותיים, טשטש ומצער מעוצמת האלים ופגיעהו בתלוונת. הוא חווה את עצמו בעל מיזוגנות וכליים נורטטיביים להתחזק במצביו כעם ושלל צורך בסיום מקצועי.

שירות המבחן חוזר על האמור בתסקרים קודמים והואוסיף כי הנאשם מטעש וממצמצם מהבעיתיות
שבהתנהלותו ומשיליך האחוריות לקשיים הזוגיים על המתלוונת.

שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם, אך ציין כי בהתחשב בכך שמדובר בנסיבות משנה
2011 וכי מאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים ומאחר שבני הזוג אינם בקשר, הרי שהוא ממליץ על
הטלת מאסר על תנאי כענישה מרתיעה צופה פני עתיד.

מעשיו של הנאשם פגעו בערכיהם מגננים לא מעטם.

ה הנאשם פגע באימוֹ בשלות נפשה של המתלוונת מפני מעשי הפחדה והקנטה, כמו גם פגע בחופש הפעולה
והבחירה שלה .

ראה לעניין זה ע"פ 103/88 ליכטמן נ. מ"י.

באשר לענישה הנוגעת בכל הנוגע לעבירה זו, ראה למשל את ע"פ 1293/08 קורניק נ. מ"י, בו אישר בית
המשפט העליון עונש מאסר של 12 חודשים בגין על בעל שאים על אשתו והגם שעברו היה נקי.

ובאשר לעבירות התקיפה הרי שה הנאשם פגע בגובה של המתלוונת, בשלותה ובכבודה.

על מעשים מעין אלה ועל החומרה שיש לייחס להם ועל תרומת בית המשפט בענישה למיגור תופעה זו אמר
בית המשפט העליון את דברו, בין היתר, גם ב-ע"פ 4875/11 מ"י נ. פלוני.

"11. בית המשפט המחויז העדיף את 'מידת הרחמים' על 'מידת הדין'. העדפה זו רואיה לעתים, ואין מקום
לומר כי נפל פגם בה כשלעצמה. אכן, במסגרת שיקולי הענישה נדרש משקל נכבד לאינטראס השיקומי ובפרט
לאפשרות להגשים באמצעות עונש שיבוצע בעבודות שירות. שובו של אדם לחברה לאחר שעבר תהליך
שיקומי מוצלח, בסופו של יوم, עשוי במקרים רבים לשרת את האינטראס הציבורי, לצד האינטראס הפרטני של
ה הנאשם, במידה העולה על התועלת המופקת מענישה מאחוריו סורג ובריחת.

עם זאת, את ההחלטה לאפשר הליך שיקומי, בהינתן הסיכון שמטרתו לא תוגשם במידה מספקת, יש לאזן אל
מול השיקולים האחרים, ובראשם שיקול הגמול. שיקול זה מתחזק כאשר אל מול הנאשם עומדת קורבן
كونקרטי שנפגעה הן פיזית והן נפשית - כתוצאה מעשייו. על חומרת עבירות שכאה בנסיבות זוגיות -
משפחות, עמדנו בעבר:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים
בעבירות אלימות. (...) יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי החזק כלפי החלש.
פעריו הכוחות הם הגודלים כמשמעותם כלפי קטינים או כלפי בת זוג; (...) לא אחת, קיימת תלות

כלכליות ורגשות של בת הזוג המוכה בגין הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד חמיר לעבירות אלימות במשפחה". (ע"פ 07/6758 פלוני נ' מדינת ישראל
(לא פורסם, 11.10.2007))"

כך גם קבע בית המשפט העליון ב- ע"פ 10/792 מ"י נ. פלוני:

"לא פעם, עמד בית משפט זה על חומרתן של עבירות האלימות במשפחה ועל הסכנה הרבה הנש��פת מהן (ראו למשל: ע"פ 07/6758 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.10.2007); רע"פ 09/6577 ניר צמח נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 20.8.2009)). עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאי שומע, ומוסתרות היטב מהסבירה. פעמים רבות, שרוי התקוף בكونספציה שכואה לפיה אין בכוחו של החוק לפרט את מפטן ביתו, בו רשייא הוא, לשיטתו, לנוהג במשפחהו כרצונו, כמו היה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעיצימים את הסכנה הנש��פת מן התקוף כמו גם את חשיבותם של שיקולי הרתעה האישית והציבורית."

על כן, מתחמי הענישה אשר הציגה התביעה משקפים נאמנה את הענישה הנוגעת להם וראויים.

מדובר בנאשם אשר מצא לאיים על המתלוונת בשתי הנסיבות שונות - פעם באיים כי יפגע בה ובפעם אחרת באיים כי יפגע בעצמו. בשתי הנסיבות היה זה בשל פרידתם של בני הזוג, דהיינו באמצעות איהם ביקש הנאשם להטיל חיתתו על המתלוונת ולכפות רצונו עליה.

בנסיבות נוספות תקף הנאשם את המתלוונת בכך שאחז בגרונה וחנק אותה. מדובר באלימות ממשית ובוטה.

הנאשם נעדר אמנים עבר פלילי, אך אין זאת חזות הכל ובמיוחד אמרורים הדברים כאשר מדובר בנאשם שהוושע במעשים חוזרים ונשנים.

הנאשם אמין הודה במעשים ובכך חסר זמן שיפוטי יקר, אולם כעולה מפסקiry שירות המבחן הרי שנטילת האחריות היא חלקית ביותר וכי הנאשם מטעש ומצמצם אחריותו ומשליך את האחריות על המתלוונת. הוא מתקשה להכיר בנסיבות שבתנהלותו ואף סבור שאינו נזקק לטיפול וממליא לא עבר כזה.

עם זאת, הסיכון הצפוי ממנו פחת בכל זאת וזאת בשל פרידתם של בני הזוג.

גם את חלוף הזמן מאז ביצוע המעשים לא יכול הנאשם לזכוף לזכותו.

المعשים בוצעו בשנת 2011 ועד לשלהי שנה זו. כתוב האישום הוגש בחודש Mai 2012 ועל כן לא חל שייחוי בהליך זה.

הנאשם לא התיעצב לחייבת דינוים שנקבעו בענינו ועל כן הוצאו נגדו צוויי הבאה ובלבד מסוים, אף הוותלו ההליכים בשל אי איתורו. במקביל אף לא התיעצב אצל שירות המבחן, דבר שאר בזיה כדי לדוחות את הדיווניםשוב ושוב.

על כן, בנושא חלוף הזמן אין לו לנאשם אלא להlain על עצמו בלבד.

להודותתו של הנאשם באשמה, להuder עבר פלילי וכן לתרומותו של הנאשם לחברה ולקהילה, כפי שהעידו עדי ההגנה מטעמו, אך ינתן משקל, אך יהיה זה משקל מסוים בלבד, בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירות ובעיקר להיות האיים איזומים חזורים וכן להפעלת האלים וסוגה, היכולת חניתה של המתלוננת, וכן את העובדה כי נטילת האחריות היא מצומצמת וכי הנאשם לא עבר כל טיפול בעניין זה, ואף אינו מתעד לעבור טיפול כזה, שכן לסברתו הוא אינו זקוק לטיפול, הרי שיש ליתן את משקל הבכורה לאינטראסים הציבוריים שבעוינה. יחד עם זאת, נתתי משקל לכך שהוא העונש הראשון המוטל על הנאשם וממילא המאסר הראשון המוטל עליו.

אני גוזרת על הנאשם בגין כל העבירות בהן הורשע-

שבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

שבעה חודשי מאסר על תנאי לפחות שנים לבלי עבירה כלשהי שעוניינה אלימות או איזומים.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פייצוי למטלוננת בסכום של 1,500 ₪. הסכום יופקד בקופה בהם "שלטובתה של המטלוננת, עדת תביעה מס' 1, בחמשה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/1/15 והבאים אחורי בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו ימודד כל הסכום לפרעון מיידי".

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשע"ה, 19 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.